

**Republica Moldova**  
**Curtea Supremă de Justiție**

**ÎNCHEIERE**

08 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii:

Ion Corolevschi, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Timofei Larionov, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Timofei Larionov către Victor Scurtu și Veaceslav Calmîc, cu privire la încasarea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Bender din 19 decembrie 2012, prin care s-a respins apelul declarat de Timofei Larionov,

**C O N S T A T Ă :**

La 18 aprilie 2011, Timofei Larionov a înaintat o cerere de chemare în judecată către Victor Scurtu și Veaceslav Calmîc, solicitând încasarea prejudiciului material în sumă de 169 186,62 lei.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că, prin decizia Judecătoriei Anenii Noi din 19 septembrie 2008, Veaceslav Calmîc a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției administrative prevăzută de art. 164 alin. (1) CCA și sancționat cu arest administrativ pe un termen de 3 zile, iar Victor Scurtu prin decizia Comisiei administrative a Primăriei s. Hîrbovăț a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 175 CCA și sancționat cu amendă în mărime de 400 lei.

Reclamantul a explicat că ambii pîrîți au fost recunoscuți vinovați pentru faptul că în seara zilei de 30 martie 2008 au comis acțiuni de huliganism și samovolnicie în localul barului ÎI “Larionov”, care aparține reclamantului. În urma acestor fapte, reclamantului i-a fost cauzat un prejudiciu material în valoare de 43424,38 lei, iar în urma reparației, activitatea barului a fost stopată pe parcursul a 309 zile.

Reclamantul indică că a ratat un profit în sumă de 44 394,48 lei și consideră că pîrîții urmează să-i achite și indexarea sumelor pentru anii 2008 – 2011, în total 169 186,62 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Anenii Noi din 06 iulie 2012, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Împotriva hotărârii menționate, Timofei Larionov a depus o cerere de apel, prin care a solicitat admiterea acesteia, casarea hotărârii primei instanțe și remiterea cauzei la re judecare.

Prin decizia Curții de Apel Bender din 19 decembrie 2012, apelul a fost respins, fiind menținută hotărârea Judecătorei Anenii Noi din 06 iulie 2012.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului. Totodată, a fost indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și, în consecință, a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Considerînd ilegală decizia instanței de apel, la 11 martie 2013, Timofei Larionov a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Bender din 19 decembrie 2012 și a hotărârii Judecătorei Anenii Noi din 06 iulie 2012, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie încasată de la pîrîți suma de 87 818 lei.

În argumentarea recursului recurentul a invocat neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată, reiterînd în acest sens argumentele de fapt expuse în cadrul judecării cauzei.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au interpretat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurente nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială

sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de Timofei Larionov, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Timofei Larionov ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

#### DISPUNE:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Timofei Larionov împotriva deciziei Curții de Apel Bender din 19 decembrie 2012, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Timofei Larionov către Victor Scurtu și Veaceslav Calmîc, cu privire la încasarea prejudiciului material.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,  
Judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Corolevschi

Iuliana Oprea